

Udskriftsdato: 13. december 2025

KEN nr 9128 af 15/07/1991 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-20-91 om computer - handicappet barn - PC - tetraplegiker - merudgifter ved forsørgelsen

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 20546-90

Ankestyrelsens principafgørelse O-20-91 om computer - handicappet barn - PC - tetraplegiker - merudgifter ved forsørgelsen

Resume:

Computeranlæg med tegneprogram, tekstbehandling, farveskærm og printer ansås ikke for en nødvendig merudgift ved forsørgelsen af 10-årig dreng, som var tetraplegiker med ukoordinerede bevægelser. Ankestyrelsen lagde vægt på omfanget af handicappet, og at behovet for computer til beskæftigelse i fritiden kunne tilgodeses ved et anlæg af den slags, som normalt anskaffes til børn.

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 817 af 6. december 1990 - § 48, stk. 1

Sagsfremstilling:

Den 10-årige dreng D var tetraplegiker med ukoordinerede bevægelser. Han havde problemer med at styre en blyant ved skrivning, regning og farvelægning. Det var oplyst, at han kunne skrive tal og bogstaver, men at det gik langsomt. Han gik i 3. klasse og havde 9 ugentlige støttetimer, fortrinsvis til danskundervisning, på grund af indlæringsvanskeligheder.

Amtsankenævnet gav den 29. januar 1990 afslag på ansøgning om indkøb af computerudstyr med tegneprogram, tekstbehandling, farveskærm og printer efter bistandslovens § 58 som hjælpemiddel, men hjemviste sagen til ny behandling i kommunen med henblik på hjælp efter bistandslovens § 48.

Kommunen gav afslag på hjælp efter bistandslovens § 48 under henvisning til, at D's handicap ikke var af et sådant omfang, at computerudstyret var nødvendigt for at dække et beskæftigelses- og uddannelsesmæssigt behov. Kommunen henviste herved til en udtalelse fra skolepsykologisk rådgivning, hvorefter der ikke aktuelt var behov for en computer i undervisningssituationen.

Amtsankenævnet pålagde kommunen at yde hjælpen og lagde herved vægtpå, at D havde ukoordinerede bevægelser, som vanskeliggjorde skrive og regnefunktionerne. Nævnet fandt, at et computeranlæg i vidt omfang ville kompensere for disse forhold og fremme en positiv udvikling.

Sagen blev antaget til principiel behandling i Ankestyrelsen til belysning af, om anskaffelse af computerudstyr af den omhandlede art kunne betragtes som en nødvendig merudgift ved forsørgelsen.

Afgørelse:

Et computeranlæg med tegneprogram, tekstbehandling, farveskærm og printer kunne ikke anses for en nødvendig merudgift ved D's forsørgelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på det oplyste om omfanget af drengens handicap, og at behovet for computer til beskæftigelse i fritiden på daværende tidspunkt kunne tilgodeses ved et anlæg af den slags, som normalt anskaffes til børn.

Ankestyrelsen ændrede således amtsankenævnets afgørelse.